

som paa, at Banerne i 1907 havde 100 Stykker Kølevogne, nemlig 70 til letfordærlige Varer i al Almindelighed og 30 med særlig Indretning til at hænge Kødet op i. For Tiden laves der 140, nemlig 70 til letfordærlige Varer og 70 med Indretning til Kødophængning, og der er yderligere af sidstnævnte Type bestilt 30 Vogne, som ere under Bygning. Til disse 30 Vogne findes der Bevilling paa den Finanslov, som er vedtagen i Aar, og saa snart som Finanslovsforslaget i Efteraaret havde været til første Behandling, og Finansudvalget var nedsat, henvendte jeg mig til Finansudvalget og fik, til Trods for, at der var flere Maaneder til 1. April, Tilladelse til at bestille disse Vogne for at fremskynde Anskaffelsen saa stærkt som muligt. Mere mener jeg dog ikke, at man kan forlange af en Minister, end at han lige saa tidligt, som Forholdene tillade det, henvender sig til Rigsdagen og søger Tilladelse til allerede paa et saa tidligt Tidspunkt at bestille de Vogne, som skulde bevilges paa det forelagte Finanslovsforslag. Disse Vogne ere altsaa under Bygning, og de ville selvfølgelig for en betydelig Del afhjælpe den Mangel, der er paa Kølevogne, saa snart de ere færdige. At de helt skulde afhjælpe Mangelen, kan vel ikke tænkes, og jeg vil, som den ærede Ordfører for Forespørgerne ogsaa var inde paa, sige, at hvis Manglerne blev afhjælpne, saaledes at Kravene til enhver Tid kunde tilfredsstilles, vilde det være en uforsvarlig Brug af Statens Penge, thi saa vilde Vognparken være meget større, end den behøver at være i sin Almindelighed, og Statsbanerne maa dog tage Sigte paa ikke at have en overflødig Vognpark, som staar og raadner op.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne (Andreasen) nævnede de forhøjede Takster og udtalte, at naar Statsbanerne havde faaet forhøjede Takster, maatte de sagtens kunne imødekomme ethvert Krav med Hensyn til Anskaffelse af Kølevogne, og han henviste til, at Statsbanerne maatte se forretningsmæssigt paa Tingene. Den ærede Ordfører kan være overbevist om, at min ærede Kollega Landbrugsministeren ikke vil være enig med ham i denne Opfattelse. Han ønsker nemlig ikke, at Statsbanerne skulle se forretningsmæssigt paa Tingene. Sagen er nemlig den, at hvis vi, for at nævne et Eksempel, tænke os, at en Vogn gaar fra Kolding til Udlandet med Kød, faa Statsbanerne kun Fragten fra Kolding til Grænsen; efter at Vognen er rullet ind paa Udlandets Terri-

torium, faa de efter de første 24 Timer 1 Reichsmark pr. Døgn og saa en Pfennig pr. km i den Tid, Vognen løber. Naar man saa samtidig har in mente, at naar man sender en Vogn med Kød til Svejt, er den borte i 10—12 Dage, vil ethvert tænkende Medlem kunne forstaa, hvilken Forretning det er for Statsbanerne. Naar man kender den ubetydelige Fragt, som indvindes, og den lillebitte Erstatning, man faar for at lade Vognen løbe og henstaa i Udlandet, forstaaer man, hvilken Forretning som Forretning betragtet Statsbanerne gøre ved at stille Vogne til Raadighed til denne Udførsel. Nej, det er ikke nogen Forretning for Statsbanerne — tværtimod, det er en meget betydelig Udgift, og derfor kan det ikke gaa an at anskaffe en større Vognpark, end der i Almindelighed maatte være Brug for. Man kan ikke, naar man anskaffer en Vognpark, tage Sigte paa ganske ekstraordinære Forhold, som kunne fremkomme med Aars Mellemrum. Det vilde være at handle uforsvarligt.

Naar det ærede Medlem (Andreasen) i denne Forbindelse rettede en Kritik mod Generaldirektør Amt i Anledning af en Udtalelse, han skulde have brugt, idet han skulde have sagt: Gid Fanden havde Landbrugsudførselen! vil jeg derom sige, at jeg nok har hørt denne Udtalelse omtale og set den refereret i Bladene, men efter at jeg har forespurgt, om denne Udtalelse virkelig er falden paa den Maade, som den er refereret, har jeg faaet det bestemte Indtryk, at det ikke er Tilfældet. Generaldirektøren har, efter hvad han har opgivet til mig, og efter hvad jeg ogsaa formener at have faaet bekræftet fra anden Side, sagt, at ud fra et forretningsmæssigt Synspunkt maatte man sige: Gid Pokker havde Landbrugsudførselen! Han har altsaa sagt, at fra Statsbanernes Synspunkt maatte man sige: Gid Pokker havde Landbrugsudførselen, men han har ikke sagt: Gid Fanden havde Landbrugsudførselen! Det vilde ogsaa være en ganske urimelig Udtalelse.

Det er en selvfølgelig Sag, at Ministeriet er opmærksomt paa det Forhold, at der hersker Mangel paa Kødvogne, og, som allerede sagt, er der indenfor de givne Bevillinger gjort, hvad der kan gøres fra Ministeriets Side, for at fremskaffe det nødvendige Antal Vogne, og dette Spørgsmaal vil fremdeles være under Overvejelse, ligesom der ogsaa har været Samraad med Landbrugsministeren om denne Sag. Jeg vil fremdeles fortsætte disse